

สถานการณ์โรคอุจจาระร่วงในเขตอำเภอตาก hin จังหวัดพิจิตา W.C. ๒๕๕๙

กิตติโชค ตั้งกิตติกาว*

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนาทางวิทยาการระบบสถานการณ์การระบาดของโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตอำเภอตาก hin จังหวัดพิจิตา เพื่อทราบ ปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการศึกษาเชิงปริมาณโดยการ สัมภาษณ์ตามแบบสอบถามสวนผู้ป่วยเฉพาะรายของสำนักระบบวิทยา และการเก็บตัวอย่างส่งตรวจ; ทำการสังเกตสภาพแวดล้อม รวมทั้งมาตรการที่ใช้ในการดำเนินงานควบคุมโรค. ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ผู้ป่วยที่รับการรักษาจากสถานพยาบาลในอำเภอตาก hin และผู้ป่วยในชุมชน ๕๕๘ ราย. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าสถิติ ค่าร้อยละ, อัตราส่วน, ค่าต่ำสุด, ค่าสูงสุด, โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยวิธีการสามส่วน.

การศึกษาพบว่ามีผู้ป่วยทั้งสิ้น ๕๕๘ คน คิดเป็นอัตราป่วย ๕๗๖.๗๙ ต่อแสนประชากร. พื้นที่ การระบาดซึ่งแรกอยู่ในเขตเทศบาลเมืองตาก hin ต่อมาได้แพร่กระจายไปตามตำบลรอบนอก โดยมีอัตราป่วยสูงสุดในเดือนกุมภาพันธ์ ๕๙.๕๒ ปี อัตราป่วย ๑,๔๘๕ ต่อแสนประชากร, และอาชุ ๔-๕ ปี อัตราป่วย ๑,๔๗๗ ต่อแสนประชากร ตามลำดับ. อาการนำผู้ป่วยมาโรงพยาบาลด้วยอาการถ่ายอุจจาระเหลว หรือถ่ายเป็นน้ำร้อยละ ๘๕.๓๕ และปวดท้องร้อยละ ๕๙.๘๑. ตรวจพบโตรต้าไวรัสในอุจจาระผู้ป่วย ๑ ราย จาก ๕ ราย (ร้อยละ ๒๐.๒๐) ไม่สามารถยืนยันแหล่งที่มาได้เนื่องจากการขาด. การดำเนินการควบคุมโรคโดยจัดตั้ง ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อวางแผนปฏิบัติการ, จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและความคุ้มกำกับการดำเนินงาน โดยวิธีการค้นหาผู้ป่วยและผู้สัมผัสโรคอย่างรวดเร็ว, ดำเนินมาตรการในการควบคุมโรค รวมทั้งการทำความสะอาดโรงพยาบาลและตลาดสด, ปรับปรุงส้วมสาธารณะ, ให้ความรู้และปรับปรุงค่าน้ำ ทุกวัน.

ความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมการระบาด โรคอุจจาระร่วงต้องอาศัยการเฝ้าระวัง การ สอนสวนโรคและมาตรการการแก้ไขปัญหาแก่ชุมชนอย่างครอบคลุมและรวดเร็ว. ข้อมูลที่ได้จากการ สอนสวนโรคเชิงรุกและการตรวจทางห้องปฎิบัติการที่ครอบคลุมเป็นสิ่งสำคัญในการหาเหตุที่แท้จริง.

คำสำคัญ: สถานการณ์การระบาด โรคอุจจาระร่วง, จังหวัดพิจิตา

Abstract Situation of an Outbreak of Acute Diarrheal Disease in Tapanhin District, Phichit Province

Kittichote Tangkittithavorn*

*Somdej Phrayupparaj Taparnhin, Phichit Province

This study was aimed at investigating an outbreak of acute diarrhea during the period February 20 to March 23, 2006 in Tapanhin district, Phichit Province. It is a descriptive epidemiological study that was undertaken to identify the problems and the

*โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชตาก hin จังหวัดพิจิตา

interventions needed to control the disease, using an interview with individual case surveillance, as designed by the Bureau of Epidemiology, and specimen collection. The study population comprised 554 cases, including all cases who visited health-care facilities and those in communities in Tapanhin district. An additional study was based on an observation of the environmental factors and the disease-control measures. Quantitative data analysis was presented in percentage, ratio, minimum and maximum, using a computer. These data analyses were based on triangulation in order to make links, between the factors and effective implementation.

The study found 554 cases in total (526.67 per 100,000 population). The epidemic began in the municipal area and spread rapidly to surrounding sub-districts. The highest prevalence was among children 1-4 years old (3,485 cases per 100,000) and 5-9 years (1,413 cases per 100,000), respectively. Leading symptoms included watery stool (85.35%), and stomach ache (58.81%). Non-pathogenic bacteria were detected in 94.52% of the cases based on rectal swab culture, whereas rota virus was detected in 3 of 9 stool cultures. A centralized operation unit was set up in order to conduct active case surveillance and control the disease. The interventions were conducted through both sanitation (cleaning animal slaughter units, markets, and public restrooms) and education of street food-vendors. As a result, the epidemic was brought under control within four weeks.

The achievement of diarrhea prevention and control requires rapid disease investigation and community intervention from the district health system. To determine the root cause of an epidemic, objective data, based on active case surveillance and comprehensive laboratory examination are helpful.

Key words: situation of outbreak, epidemiology, acute diarrheal disease

ភាគីអំពីភាគី

โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันเป็นโรคติดต่อทางอาหาร หรือ
น้ำดื่มที่มีเชื้อโรคปนเปื้อน เช่น เชื้อหิวाटกโรค, บิด, สัลโม-
เนลลา, เชื้อไวรัส เช่น โรต้าไวรัส, นอร์วอร์คไวรัส. ความ
รุนแรงของโรคขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคล และตัวเชื้อก่อโรคที่ได้รับ.
ลักษณะการเกิดโรคอาจเกิดขึ้นเฉพาะบุคคล หรือเกิดขึ้นเป็น
กลุ่มก้อนในลักษณะของการระบาดได้. ถ้าระบบสุขาภิบาล
อาหารและสิ่งแวดล้อมไม่ดี หรือไม่ได้มาตรฐาน ประชาชนเมื่อ
พัฒนาระบบบริโภคไม่ถูกต้อง จะทำให้โรคแพร่กระจายไป
ได้กว้างขวาง. เมื่อเกิดการระบาดของโรคอุจจาระร่วงในพื้นที่
การดำเนินการเฝ้าระวัง ค้นหาสาเหตุของการแพร่ระบาด รวม
ทั้งการควบคุมโรค เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการโดยเร็ว เพื่อไม่ให้
โรคแพร่กระจายลุกลามไปมากขึ้น และหยุดยั้งการระบาดของ
โรค. โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันเป็นโรคที่มีอัตราป่วยเป็นอันดับ
๑ ของประเทศไทย และของจังหวัดพิจิตร และอำเภอตะพานหิน
มาต络ด ดังแสดงในตารางที่ ๑.

ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีผู้ป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วง เนี่ยบพลันเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช ตaphanหินมากผิดปกติ และต่อเนื่องเป็นเวลาหลายวัน โดยพบห้องผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรงจนต้องเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน เมื่อตรวจสอบข้อมูลผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเนี่ยบพลันจากเวชระเบียนของโรงพยาบาล พบว่าใน พ.ศ. ๒๕๔๙ มีผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเฉลี่ยเดือนละ ๑๐๔ คน และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันพบว่า มีจำนวนผู้ป่วยสูงขึ้นมากผิดปกติ โดยสูงกว่าเดือนเดียวกันของปีก่อน ๆ และสูงกว่าค่ามาตรฐาน โดยในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มีผู้ป่วยเข้ารับการรักษา ๒๗๗ คน ในขณะที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ มีผู้ป่วย ๖๐ คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความผิดปกติของสถานการณ์โรคอุจจาระร่วงเนี่ยบพลันเกิดขึ้น ทำให้ต้องมีการตั้งคุณย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อการควบคุมการระบาดของโรคเป็นครั้งแรกของจังหวัดพิจิตร พร้อมทั้งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานภาคีในการเฝ้าระวังและเฝ้าระวังสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๑ อัตราป่วยโรคอุจาระร่วงเฉียบพลันต่อประชากรแสนคน ในภาพรวมของประเทศไทย, จังหวัดพิจิตร และอำเภอตະพานหิน พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘*

	๒๕๔๔	๒๕๔๕	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘
ประเทศไทย	๑,๖๔๓.๒๕	๑,๖๘๗.๑๖	๑,๕๓๖.๐๑	๑,๙๕๘.๒๑	๑,๘๗๗.๐๗
จังหวัดพิจิตร	๑,๓๔๘.๔๗	๑,๔๖๔.๖๑	๑,๓๗๑.๒๘	๑,๔๓๕.๓๒	๑,๔๗๗.๔๕
อำเภอตະพานหิน	๑,๔๐๖.๔๘	๑,๗๔๒.๓๖	๑,๗๖๔.๕๖	๑,๖๔๕.๖๒	๑,๗๔๒.๓๐

*จากสรุประยงานการเฝ้าระวังโรค สำนักงาน疾玻วิทยา^(๑), รง.๕๐๖ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร

ดำเนินการควบคุมโรคจนเป็นผลสำเร็จ. เหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในกระบวนการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคอุจาระร่วงเฉียบพลันในเขตอำเภอตະพานหิน จังหวัดพิจิตร จึงทำการศึกษาสถานการณ์โรคอุจาระร่วงในเขตอำเภอตະพานหินขึ้น เพื่อนำข้อมูลปัญหาและแนวทางการดำเนินงานควบคุมที่ได้ผลมาเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป.

นิยามศัพท์

ผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงเฉียบพลัน หมายถึงผู้ที่มีอาการถ่ายอุจาระผิดปกติ เช่น ถ่ายเหลวมากกว่า ๓ ครั้ง ใน ๒๔ ชั่วโมง, ถ่ายเป็นน้ำ, ถ่ายมีมูกเลือด, หรือมีอาการปวดท้องคลื่นไส้อาเจียนอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจมีร่วงกับอาการอื่นเช่น มีไข้ ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย.

ผู้ล้มผัส หมายถึงผู้ที่อยู่บ้านเดียวกับผู้ป่วย หรือกินอาหารและนำร่วมกับผู้ป่วย แต่ไม่มีอาการ.

ทีมเฝ้าระวังเคลื่อนที่เร็ว (Surveillance Rapid Response Team; SRRT) หมายถึงทีมงานระดับจังหวัด หรืออำเภอ ซึ่งมีหน้าที่ระวังระไวนะและเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วลงไปดำเนินการป้องกันควบคุมโรคและภัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตรับผิดชอบ.

ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อการควบคุมการระบาดของโรค (War Room) หมายถึงศูนย์เฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการจัดการควบคุมการเกิดโรคระบาดเฉียบพลัน โดยมีนายแพทย์สาธารณสุขเป็นประธาน.

ระเบียบวิธีศึกษา

รูปแบบการศึกษา

เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาวิทยาการระบาดเชิงปริมาณ ด้านสถานการณ์โรคอุจาระร่วง โดยการสัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร, ประวัติการเจ็บป่วย, ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วย, การลังเกตสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการควบคุมโรค.

ขอบเขตการศึกษา

ทำการศึกษาเฉพาะผู้ป่วยหรือผู้ล้มผัส ที่พักอาศัย หรือเข้ามาประกอบอาชีพ หรือเรียนหนังสือ และได้บริโภคอาหารและน้ำในเขตอำเภอตະพานหิน ในช่วงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘.

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

๑. ผู้ป่วยโรคอุจาระร่วงเฉียบพลัน ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอตະพานหิน จังหวัดพิจิตร ที่มีอาการป่วยในช่วงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ จำนวนรวม ๔๕๔ คน เป็นผู้ป่วยที่มารับการรักษาในสถานพยาบาลของรัฐและเอกชน ในเขตอำเภอตະพานหิน จังหวัดพิจิตร ๔๘๗ คน (passive case) และผู้ป่วยที่สืบคันหาได้ในชุมชน (active case) ๖๗ คน และผู้ล้มผัส ๑๕๘ คน.

๒. กลุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อเฝ้าระวังการระบาดด้วยวิธีเจาะจง เพื่อส่งตรวจต่าง ๆ ได้แก่ อุจจาระผู้ป่วย ผู้ล้มผัส จำนวน ๑๔๖ ตัวอย่าง, ผู้ประกอบอาชีพ ๗ ตัวอย่าง (๗ คน), น้ำดื่ม และน้ำใช้ในเขตเทศบาลตำบลตະพานหิน ๓๗ ตัวอย่าง.

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

- แบบสอบถามนักประปาดวิทยา
ฟอร์ม E.1 ของสำนักวิชาชีวศึกษา.

- เวชระเบียนของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช ตะพาบทัน ของคลินิกแพทย์เอกชน และสถานีอนามัยทุกแห่ง ในอำเภอตะพาบทัน.

วิธีการเก็บข้อมูล

๑. ข้อมูลปฐมภูมิ

๑.๑ สัมภาษณ์ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา ที่โรงพยาบาล สมเด็จพระยุพราชตะพาบทัน และสถานีอนามัยทุกแห่ง ในอำเภอตะพาบทัน จำนวน ๔๙๗ ราย.

๑.๒ ค้นหาผู้ป่วยรายใหม่เพิ่มเติม โดยการตรวจ สอบถามข้อมูลสถานที่อยู่ของผู้ป่วยจากที่มีข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติ การระดับจังหวัดเพื่อการควบคุมการระบาดของโรค. สำหรับ ผู้ป่วยที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองตะพาบทัน กำหนดให้เป็น ชุมชนและ SRRT ติดตามสัมภาษณ์ผู้สัมผัสร่วมบ้านและใน ชุมชน. ส่วนในเขตตำบลอื่น ๆ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยลง ติดตามในหมู่บ้าน ดำเนินการควบคุมโรค และเก็บข้อมูลตาม แบบสอบถามนักประปาดวิทยาของสำนักวิชาชีวศึกษา.

๑.๓ สังเกตสุขภาพบลลังเวดล้อม และสุขภาพบลลังอาหารที่เกี่ยวข้อง เช่น

- ตลาดสด ร้านค้า ร้านขายอาหาร เทศบาล เมืองตะพาบทัน

- สั้มสานสาธารณะในตลาดสดเทศบาลเมือง ตะพาบทัน

- สำนักงานประจำส่วนภูมิภาคอำเภอตะพาบทัน

- โรงพยาบาลเมืองตะพาบทัน

- วัด โรงเรียน ในเขตเทศบาลเมืองตะพาบทัน

๑.๔ ทางด้านห้องปฏิบัติการ ได้เก็บตัวอย่างจาก ภาชนะใส่อาหาร, ภาชนะและอุปกรณ์การประกอบอาหาร, ตู้ แช่เก็บอาหารสด, มือผู้ประกอบอาหาร, น้ำและก้อนน้ำ เพื่อ ตรวจหาแบคทีเรีย และส่งตรวจอุจจาระผู้ป่วยเพื่อหาเชื้อ แบคทีเรีย และเชื้อไวรัส. เก็บตัวอย่างน้ำดื่ม น้ำประปา ส่าง

ตรวจที่โรงพยาบาลพิจิตร และศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เขต ๔ นครสวรรค์ และสถาบันวิจัยไวรัส กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์.

๒. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากเวชระเบียนของโรงพยาบาล สมเด็จพระยุพราชตะพาบทัน คลินิกแพทย์เอกชน และสถานี อนามัยทุกแห่งในอำเภอตะพาบทัน.

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ อัตราส่วน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์.

ผลการศึกษา

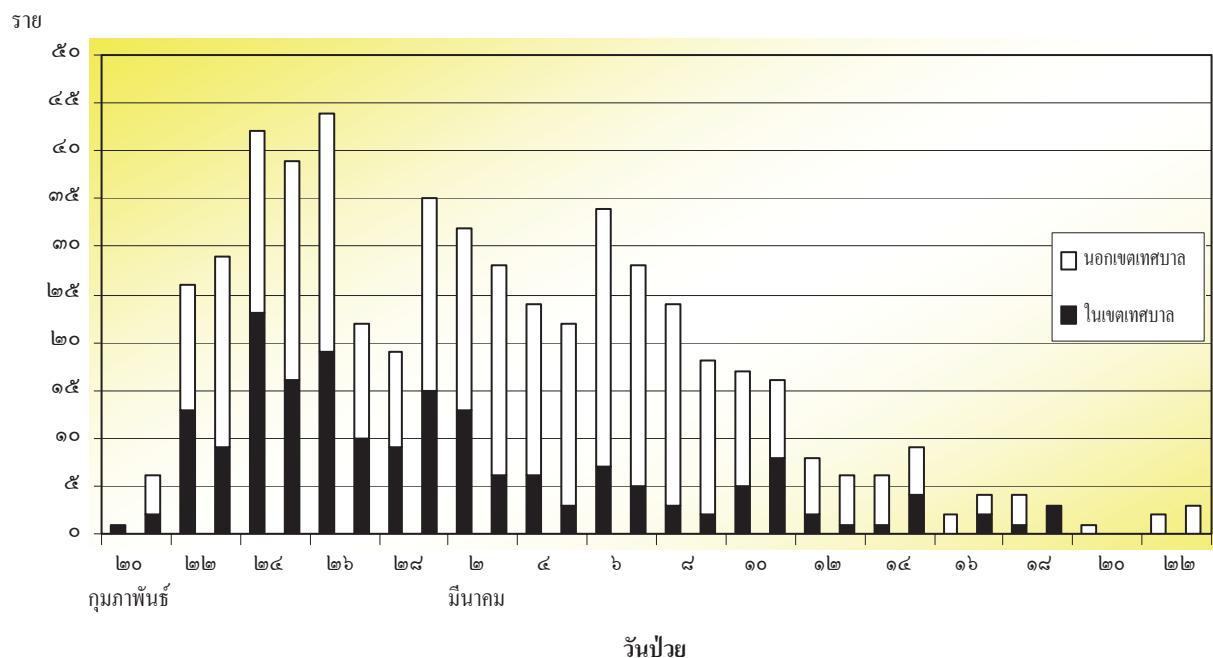
สถานการณ์โรคในช่วงที่มีการระบาด

ผู้ป่วยรายแรกเข้ารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชตะพาบทัน เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ด้วยอาการถ่ายเป็นน้ำ และเริ่มมีผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น เรื่อย ๆ โดยพบผู้ป่วยสูงสุดในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔. หลังจากนั้น มีผู้ป่วยลดลงและเพิ่มขึ้นเป็นช่วง ๆ. สถานการณ์ กลับสู่ภาวะปกติในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔. ผู้ป่วยทั้งสิ้น จำนวน ๔๙๗ คน เป็นชาย ๒๗๓ คน (ร้อยละ ๕๕.๗๘) และ หญิง ๒๑๔ คน (ร้อยละ ๔๔.๒๒). การระบาดช่วงแรกเกิดขึ้น ในเขตเทศบาลเมืองตะพาบทัน ต่อมาก็กระจายไปยังตำบล ใกล้เคียงในเขตเทศบาลเมือง และแพร่กระจายออกไปตาม ตำบลรอบนอก เช่น อำเภอตะพาบทัน ดังแผนภูมิที่ ๑ และ ๒.

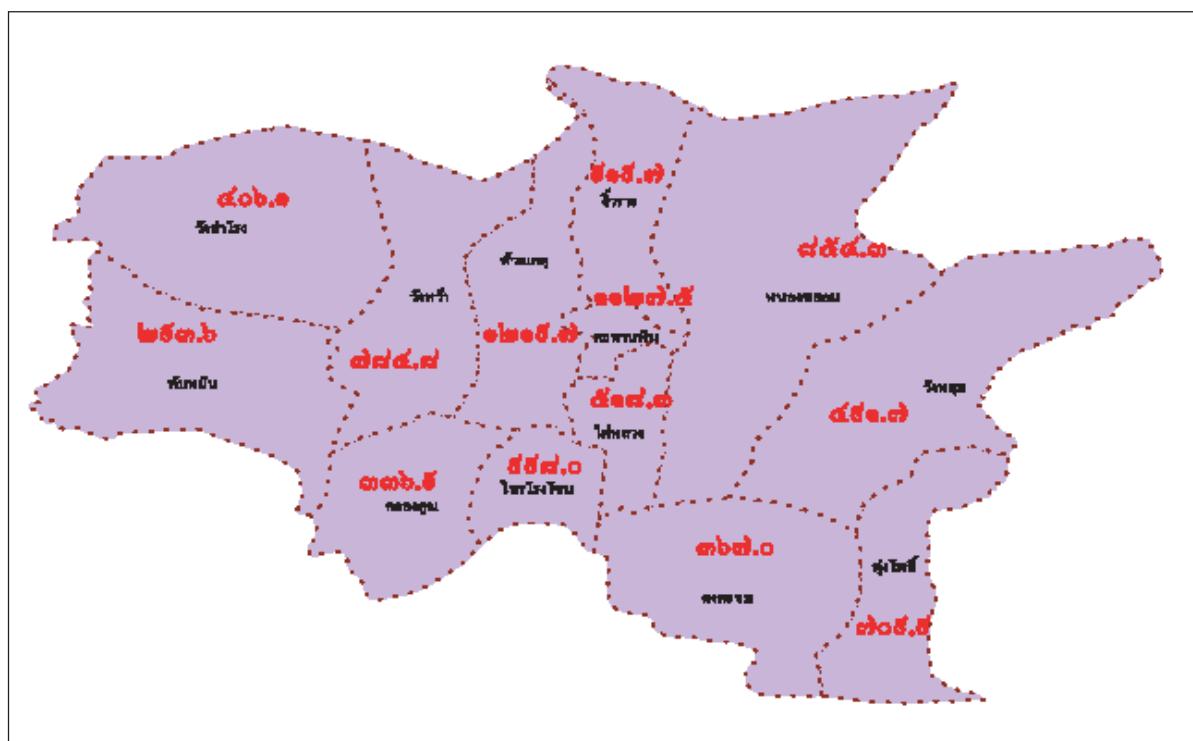
อัตราป่วยพับสูงสุดในเด็ก อายุ ๐-๔ ปี (๓,๔๘๕ ต่อ แสนประชากร), รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุ ๕-๑๔ ปี (๑,๔๑๓ ต่อ แสนประชากร), พบน้อยในกลุ่มวัยทำงาน และสูงขึ้นเล็ก น้อยในกลุ่มผู้สูงอายุ ดังแสดงตามแผนภูมิที่ ๓.

อาการของผู้ป่วยที่พบ คือ ถ่ายอุจจาระเหลวและ ถ่ายเป็นน้ำร้อยละ ๙๕.๓๕, ปวดท้องร้อยละ ๕๕.๙๑, คลื่นไส้อาเจียนร้อยละ ๔๗.๒๑, อ่อนเพลียร้อยละ ๓๔.๕๕, และไข้ร้อยละ ๓๒.๙๕ ตามแผนภูมิที่ ๔.

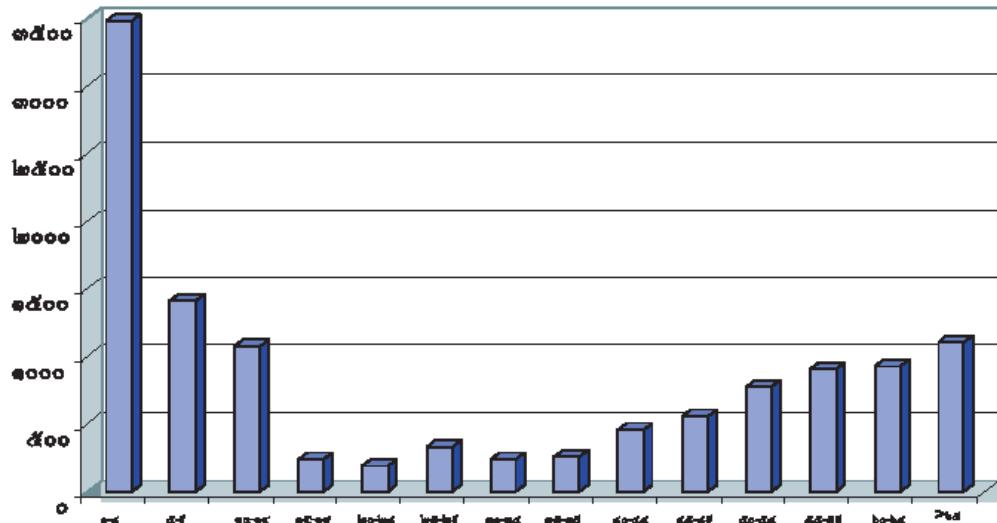
ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลตะพาบทัน จากการ สังเกตและตรวจสอบของ SRRT ดังนี้

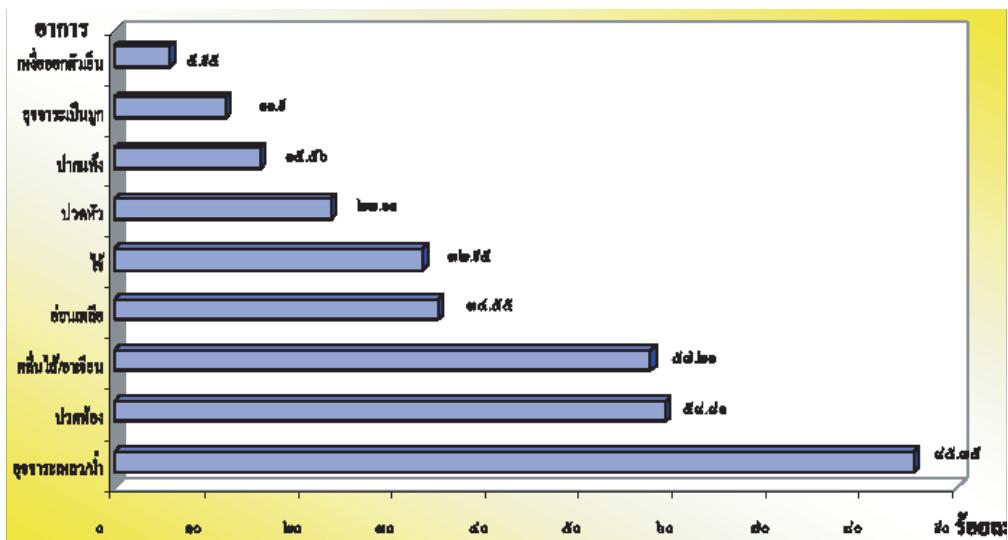
ແພນກົມທີ ១ ຜັປໄວຍໂຣຄອງຈາຮະວ່ງເລື່ອບພລັນ ຂ່າວງວັນທີ ២០ ກຸມພາພັນທີ - ២៣ ມິນາຄມ ២៥៥៥ ຈຳແນກເປັນໃນເຂດແລະນອກເບຕທະບາດ

แผนภูมิที่ ๒ อัตราป่วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันต่อประชากรแสนคน จำแนกเป็นรายตำบล

แผนภูมิที่ ๓ อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน โรคอุจาระร่วงเฉียบพลัน จำแนกตามกลุ่มอายุ

แผนภูมิที่ ๔ ความชุกของการ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน (%)

- ตลาดเช้า และตลาดเย็น การทำความสะอาดตลาดไม่ส่งมลภาวะ. การล้างตลาดเป็นเพียงการชี้ดันน้ำล้างพื้นตลาด. การวางแผนท่อประปาอยู่ในท่อระบายน้ำเสีย ซึ่งบางจุดมีท่อประปารั่วซึม.
 - ถังขยะไม่มีฝาปิด, มีขยะกองบนพื้น รอรักษาบาลมาเก็บ.
 - ส้วมสาธารณะที่ตลาดเช้า ไม่มีอ่างน้ำสำหรับล้างมือ.
 - โรงไฟฟ้าตัวไม่ได้มาตรฐาน พื้นปูนกับพื้นดินอยู่รุ่งดับเดียวกัน เวลาล้างทำความสะอาด มีโอกาสการปนเปื้อนเชื้อสูงมาก, ระบบระบายน้ำเสียไม่ดี, และไม่เคยล้างโรงช้าแหลกเป็น

เวลาหลายปี.

- โรงพยาบาล ๑ ใช้น้ำบ้าดาลที่ไม่ผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ.
 - บ้านเริมนำ มีการถ่ายอุจจาระลงแม่น้ำน่าน.
 - โรงพยาบาล ๔ แห่งจาก ๗ แห่ง ไม่ถูกสุขลักษณะ.

- ร้านขายน้ำแข็งย่อย วางน้ำแข็งกับพื้น เปดเปื้อนเชือโรคได้ง่าย.

- ร้านอาหาร ใช้ถังแช่น้ำแข็งและถังแช่อาหารสดร่วมกัน ไม่เคยทำความสะอาดเลย.

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

- อาหารและน้ำ ที่จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองตระพาบทิน ส่งตรวจ ๓๙ ตัวอย่าง ไม่พบเชื้อก่อโรค.
- ผลการตรวจเพาะเชื้อจากตัวอย่างป้ายทวารหนักแสดงในตารางที่ ๒.
- อุจจาระสดจากผู้ป่วย ๙ ราย ส่งตรวจหา เชื้อไวรัลโดยวิธี PCR พบเชื้อ Rotavirus ๓ ราย คิดเป็น ร้อยละ ๓๓.๓๓.

ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อการควบคุมโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชตระพาบทิน จัดตั้งโดยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพิจิตร ทันทีที่ทราบนักถึงการระบาดของโรค เพื่อค้นหาผู้ป่วย และดำเนินมาตรการควบคุมโรค

ตามมาตรฐานวิชาการ และปรับแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับข้อมูลในแต่ละวัน ดังนี้

๑. ตั้งศูนย์ปฏิบัติการฯระดับจังหวัด ประกอบด้วย
 - ผู้บริหารระดับจังหวัด (นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด) เป็นประธานในการประชุม และมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน และควบคุมกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องทุกวัน.
 - ทรัพยากร และบุคลากร ด้วยการจัดทำคำสั่ง SRRT จากทุกอำเภอ เข้าร่วมในการปฏิบัติงาน.

๒. ทีมปฏิบัติการ SRRT กำหนดตัวบุคคลตามความชำนาญ มีบทบาทหน้าที่ และเป็นหัวหน้าที่ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ได้แก่

- ทีมข้อมูลข่าวสาร มีหน้าที่รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สถานการณ์โรค แจ้งข้อมูลผู้ป่วยใหม่ให้ทีมสอบสวนโรคและเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยลงไปดำเนินการสอบสวนควบคุมโรค ในพื้นที่ทันที.

- ทีมสอบสวนและควบคุมโรค ค้นหาผู้ป่วยรายใหม่ให้สุขศึกษา สอบสวนและควบคุมโรครายบุคคล โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบได้แก่ ทีมชุมชน วัด โรงเรียน.

- ทีมประเมิน และปรับปรุงสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบได้แก่ ทีมตลาด โรงฆ่าสัตว์ โรงน้ำแข็ง ประปา ขยายวัด โรงเรียน.
- ทีมสุขศึกษาประชาสัมพันธ์.

ตารางที่ ๒ ผลการตรวจตัวอย่างป้ายทวารหนักหาเชื้อก่อโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน

เชื้อจุลชีพ	ผู้ป่วย (รายและร้อยละ)	ผู้สัมผัส (รายและร้อยละ)	ผู้ประกอบอาหาร (รายและร้อยละ)
Non-enteropathogenic bacteria	๑๓๘ (๕๔.๕๒)	๑๕๕ (๕๘.๑๐)	๖ (๒๕.๙๑)
V. para + Aeromonas	๑ (๐.๖๙)	-	-
Aeromonas hydrophila	๔ (๑.๗๕)	๓ (๑.๕๐)	-
Streptococcus fecalis	๑ (๐.๖๙)	-	-
V. minicus	๒ (๑.๗๗)	-	-
Staphylococcus aureus	-	-	๑ (๔.๒๕)
รวม	๑๔๖ (๑๐๐)	๑๕๘ (๑๐๐)	๗ (๑๐๐)

๓. ศูนย์ปฏิบัติการฯ มีการติดตาม ควบคุมกำกับ สิ่งการ ทุกวัน. ทีมที่ออกแบบปฏิบัติการจะต้องสรุปผลงานที่ได้ดำเนินการ ของแต่ละวัน พร้อมทั้งข้อสังเกตและปัญหาที่พบ ให้ประธาน และที่ประชุมรับทราบ. ที่ประชุมวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาสาเหตุ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการดำเนินการ. จากนั้นประธานสั่ง การให้ทีมปฏิบัติการแต่ละทีมอกรับดำเนินการในวันรุ่งขึ้น.

ทีมวิชาการจากส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงำนดิษฐ์ฯ และ สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคเขต ๔ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นที่เลี้ยงในการให้ข้อเสนอแนะทางด้านวิชาการ.

มาตรการในดำเนินการควบคุม และป้องกันโรค

๑. การค้นหาผู้ป่วยและผู้สัมผัสในชุมชนอย่างครอบคลุมและรวดเร็ว โดยการตั้งหน้าเชิงรุก ในครัวเรือนและละแวกบ้าน พร้อมทั้งดำเนินการทำลายเชื้อโรคในครัวเรือนทันที.

๒. เก็บตัวอย่างอาหารและน้ำแข็ง นำมายืนยัน แล่น้ำประปา ส่งตรวจ.

๓. การทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ และตลาดสดในเขตเทศบาลเมืองตะพานหิน โดยดำเนินการจำนวน ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑ สัปดาห์ ในวันที่ ๖ และ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๗ โดย SRRT เป็นผู้ควบคุมสั่งการ และได้ลงประกาศการขัดล้างแห้ง

ขายของและเชิงเนื้อถั่วที่ถูกต้องให้แม่ค้าและเจ้าหน้าที่ เทศบาลด้วย.

๔. ทำความสะอาดซุ้มอาหารสดตามร้านค้าต่าง ๆ นำออกผ่านโดยจัดหากล่องโฟมเปลี่ยนให้.

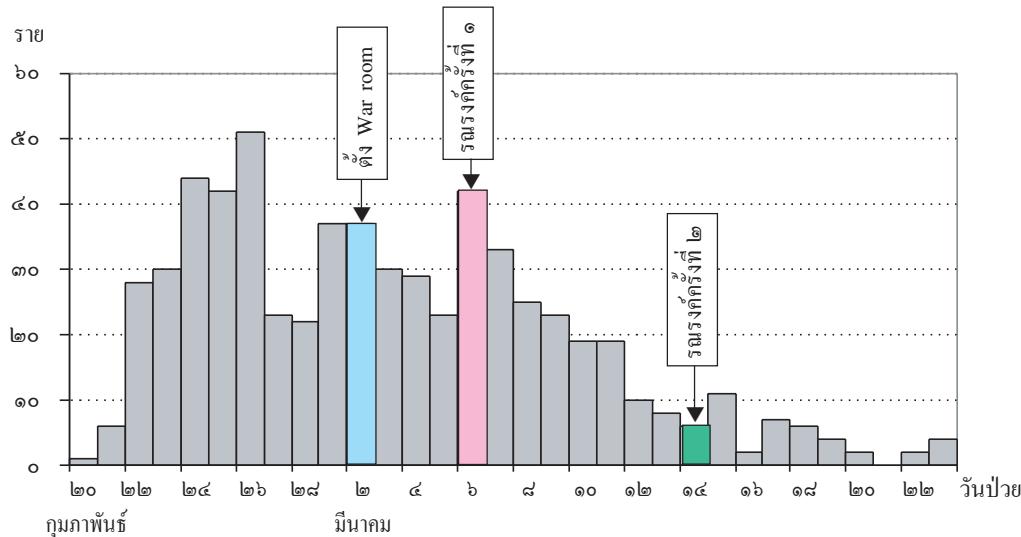
๕. ปรับปรุงส้วมสาธารณะ โดยให้มีการทำความสะอาด และจัดหาสบู่ล้างมือไว้ที่ห้องน้ำ.

๖. จัดประชุมกลุ่มแม่ค้าในตลาดสด, ผู้ประกอบการร้านอาหาร และผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำแข็ง ในเขตเทศบาล ให้ความรู้และปรับปรุงด้านสุขอนามัยอาหาร.

๗. รณรงค์ให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์ในแนววิ่ง แก่ประชาชนในเขตเทศบาล และตำบลต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งรำประชาลัมพันธ์ เลี้ยงตามสาย หอกระจายข่าว แผ่นพับ และให้สุขศึกษาเป็นรายบุคคล.

๘. กำหนดการรณรงค์ให้ประชาชนทุกครัวเรือนในเขตอำเภอตะพานหิน และอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดพิจิตร ทำความสะอาดห้องครัว อุปกรณ์ในครัว ภาชนะบรรจุอาหาร เตต่ำครัวเรือน ในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๗.

๙. เฝ้าระวังโรคต่ออีก ๑๐ วัน จนถึงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ และไม่พบผู้ป่วยรายใหม่เพิ่มเติม.

แผนภูมิที่ ๔ ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน จำแนกเป็นรายวัน ในช่วงที่มีการระบาด และช่วงเวลาการดำเนินการควบคุมโรค

จากการดำเนินงาน สามารถลดการเกิดโรคได้ในสัปดาห์ที่ ๒ และควบคุมการระบาดให้สงบลงได้ในสัปดาห์ที่ ๓ นับจากวันตั้งศูนย์ปฏิบัติการฯ ขึ้น ดังแสดงตามแผนภูมิที่ ๕.

วิจารณ์

การศึกษาสถานการณ์ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในเขตอำเภอตระพานหิน ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ บ่งชี้ว่ามีการระบาดของโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันเกิดขึ้น. จากการเปรียบเทียบจำนวนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันที่รับการรักษาในโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชชนนีทั้งตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ และค่ามัธยฐาน ๕ ปี พบรักษณะการเกิดโรคในระยะแรกเป็นแบบแหล่งโรคร่วม และมีการแพร่จากคนสู่คนในระยะหลังๆ โดยพบผู้ป่วยจำนวนมากในเขตเทศบาลเมืองตระพานหินในช่วงแรกแล้วจึงแพร่กระจายไปตามตำบลต่างๆ ในเขตอำเภอตระพานหิน. จากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ทำให้คาดว่าสาเหตุของ การเกิดโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในครั้งนี้ น่าจะเกิดจากการติดเชื้อโรคต้าไวรัส. การศึกษาการเกิดโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันจากเชื้อโรคต้าไวรัสที่มีรายงานก่อนหน้านี้^(๒-๓) พbm มีประวัติถ่ายอุจจาระเป็นน้ำร่วมกับอาการไข้และอาเจียนเป็นลักษณะเด่น. ส่วนมากเป็นในเด็กอายุ ๓ เดือน ถึง ๕ ปี และพบมากในช่วงเดือนที่มีอากาศแห้ง และเย็น (ธันวาคม - มีนาคม). จากการสอบถามโรคไม่พบข้อมูลยืนยันชัดเจนว่ามีแหล่งโรคอยู่ที่ใด เนื่องจากทราบว่าเกิดการระบาดหลังเกิดโรคประมาณ ๑ สัปดาห์ คล้ายกับรายงานการระบาดของโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันจากเชื้อโรคต้าไวรัสในต่างประเทศ^(๔,๕) แต่ omnuanว่าแหล่งโรคน่าจะเป็นจากอาหารที่วางขายในตลาดในเขตเทศบาลตระพานหิน เนื่องจากเริ่มพบผู้ป่วยเกิดขึ้นเป็นกลุ่มใหญ่เป็นระยะเวลากลางๆ ในเขตเทศบาลก่อน ต่อมาจึงมีการกระจายการเกิดโรคไปยังตำบลต่างๆ ในเขตอำเภอตระพานหิน.

สถานการณ์การเกิดโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในสัปดาห์แรกพบผู้ป่วยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่หลังจากมีการดำเนินการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันตามแนวทางการป้องกันและควบคุม

โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันของกระทรวงสาธารณสุข^(๖) โดยมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคระดับจังหวัดที่มีประสิทธิภาพขึ้นที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชชนนี, มีศูนย์วิชาการระดับเขตและระดับกองเป็นพื้นที่เลี้ยง, ระดม SRRT ทั้งจังหวัด โดยมีผู้บริหารระดับสูง ได้แก่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นประธาน เพื่อการสั่งการในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรค และติดตามกำกับอย่างต่อเนื่องทุกวัน โดยการแบ่งทีมงานดำเนินการค้นหาผู้ป่วยรายใหม่เชิงรุกปรับปรุงคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบคลอรีนในน้ำอุปโภคบริโภคให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย, มีการจัดประชุมกลุ่มแม่ค้าในตลาดสดและผู้ประกอบการร้านอาหารในเขตเทศบาล ดำเนินการให้ความรู้และปรับปรุงด้านสุขาภิบาลอาหารให้ได้มาตรฐาน เพื่อความร่วมมือในการควบคุมโรค และรณรงค์ให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนในเขตความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง พบว่าสถานการณ์การระบาดเริ่มลดลง โดยเฉพาะเมื่อมีการรณรงค์ล้างตลาดสด โรงพยาบาลสัตว์ พร้อมกันทุกตำบลของอำเภอตระพานหิน เพื่อควบคุมแหล่งรังโรค ซึ่งได้ดำเนินการ ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑ สัปดาห์ โดย SRRT ร่วมในการเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การระบาดของโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันลดลง จนควบคุมได้ในที่สุดใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น ๓ สัปดาห์.

จากการที่พบว่าตั้งแต่พบผู้ป่วยรายแรกจนมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคระดับจังหวัด ใช้เวลาถึง ๑๐ วันซึ่งค่อนข้างช้า อาจเป็นเหตุทำให้มีการระบาดแพร่กระจายไปในหลายพื้นที่ อาจสรุปว่าระบบการเฝ้าระวังยังขาดประสิทธิภาพ.

ข้อเสนอแนะ

๑. กำหนดระบบเฝ้าระวังและตรวจจับความผิดปกติของ การเกิดโรคติดต่อที่ลับไว และมีประสิทธิภาพในโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชชนนีและสถานีอนามัยทุกแห่ง ในอำเภอตระพานหิน.

๒. ในการระบาดของโรคติดต่อทางเดินอาหารและน้ำ nok จากการเก็บตัวอย่างอุจจาระ ส่งตรวจหาเชื้อเบ็ดที่เรียบค่าวมีการเก็บอุจจาระสดเพื่อตรวจหาเชื้อไวรัสด้วย.

๓. เข้มงวดในการควบคุม กำกับ ตรวจสอบ ให้สถานประกอบการร้านอาหารและนำเด็กในตลาดสด ร้านอาหาร แผงลอย โรงพยาบาล ดำเนินการให้ได้มาตรฐานและถูกต้อง หลักสุขาภิบาล.

๔. การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฯ ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค เพื่อวางแผนในการปฏิบัติการ ควบคุมกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เป็นเครื่องมือประสิทธิภาพในการดำเนินงานควบคุมการระบาด. ทั้งนี้จำเป็นต้องมีผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดเป็นประธาน และต้องใช้การสั่งการที่รวดเร็ว และเต็ดขาด เพื่อให้ SRRT ที่มาจากการพื้นที่ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ.

กิตติกรรมประกาศ

นายแพทย์ประจักษ์ วัฒนกุล นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดพิจิตร, ดร.รัจนา ครีสเทฟ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ณ ฝ่ายพัฒนาธุรกิจศาสตร์สาธารณสุข และคุณจิตาภา ออยพันธ์ นักวิชาการสาธารณสุข ณ ฝ่ายควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร ได้ให้คำปรึกษาและร่วบรวมข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้.

เอกสารอ้างอิง

๑. ศูนย์สืบคดี บำรุงสุข. โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันเฉียบพลัน. ใน : คำนวณ อิ่งชูศักดิ์ (บรรณาธิการ). สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค ๒๕๕๘. สำนักงำนวิทยา; ๒๕๕๘. หน้า ๓๓๗-๔.

๒. Wyatt RG, Yolken RH, Urrutia JJ, Mata L, Greenberg HB, Chanock RM, et al. Diarrhea associated with rotavirus in rural Guatemala : a longitudinal study of cryoelectron microscopy and image reconstruction. Am J Trop Med Hyg 1997;28:325-8.
๓. Black RE, Lopez de Romana G, Brown KH, Bravo N, Grados Bazalar O. Incidence and etiology of infantile diarrhea and major routes of transmission in Huascar, Peru. Am J Epidemiol 1989;129:785-99.
๔. สถาพร นานัสถิติ, ชัยพร ใจนวัฒน์ศิริเวช, ฉวีวรรณ คงรอด. โรคตัวไวรัสในโรงพยาบาลรามคำแหงและการศึกษาเบริญเพียงในประเทศไทย. วารสารวิทยาการระบาด ๑๕๕๔;๒:๑๓-๑๕.
๕. Maneekarn N, Ushijima H. Epidemiology of rotavirus infection in Thailand. Pediatr Int 2000;42:415-21.
๖. Jiraphongsa C, Bresee JS, Pongsuwanan Y, Kluabwang P, Poonawagul U, Arporntip P, et al. Epidemiology and burden of rotavirus diarrhea in Thailand : results of sentinel surveillance. J Infect Dis 2005;192 (Suppl 1):587-93.
๗. Ho M-S, Glass RI, Pinsky PE, Anderson LJ. Rotavirus as a cause of diarrheal morbidity and mortality in the United States. J Infect Dis 1989;158:1112-6.
๘. Parashar UD, Hummelman EG, Bresee JS, Miller MA, Glass RI. Global illness and death caused by rotavirus disease in children. Emerg Infect Dis 2003;9:565-72.
๙. Taylor MB, Mark FE, Grabar W.O.K. Rotavirus and adenovirus associated with and outbreak of gastroenteritis in South African child care centre. Epidemiol Infect 1997;119:227-30.
๑๐. Kelkar SD, Ray PG, Shinde DN. An epidemic of rotavirus diarrhea in Jawhar Taluk, Thane district, Maharashtra, India. December 2000 - January 2001. Epidemiol Infect 2004;132:337-41.
๑๑. ศุภชัย ฤกษ์ยาม, 茱妄ามาศ ลาวนันท์, เจริญ หาญปัญจกิจ. การป้องกันและความคุมโรค. ใน : ชวัช ชาณิย์ไชยชิน, ศุภชัย ฤกษ์ยาม, ศุภนิตร ชุมพันธุ์สุทธิวัฒน์, 茱妄ามาศ ลาวนันท์ (บรรณาธิการ). คู่มือการป้องกันและความคุมโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันอย่างแรง. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย; ๒๕๕๔. หน้า ๑๗๑-๑๗๓.